

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conversione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

91. Funus matronae nobil.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

lacrime deprecante. Viginti ergo quàm obiret diebus, respexit Deus salutis suæ cupidam indolem, nec malignitate animi, sed cæco errore ab ea proludentem, mutata subito in aduersum mente, accersit filium. si nulla est inquit, præter Christianam, vt inculcasti toties, ad salutem via; cur Patrem mihi non aduocas, qui vel nunc proximè moriturum in eam inducat, nec sinat totum & æternum mori? dicto citius adest Pater, suæque iam hominem perinde amentia, arrogantia, meritorum in Deos immemorem, vt si nunquam antea illos nosset baptismo expiat, iis animi gaudiis delibutum, vt crescentem in horas mortis cruciatum eorum sensus opprimeret; gratulabatur sibi apud inuisentes, tum Christianos, tum ethnicos, & suspicite, aiebat, felicitatis meæ miraculum! Christianus sum; meus idem est, & cæli Dominus Sæuator meus Iesus Christus eiusdem filius. Vitam denique, & vocem in suauissimis cum Deo colloquiis absoluit. Illic præterea Doctor Leo nepotes quatuor cælo dedit, ipso adhuc in vitæ limine, Christi sanguine candidatos, quibus inuidenda esset potius ætula innocens quàm dolenda mors præcox: sepulti sunt festiua in veste, interque lætos Ecclesiæ cantus, admonitque Neophyti defunctos iis affectibus prosequi quos sperata illorum, vel desperanda salus exigeret. Doctoris matrem secuti paulò post fuerant, nepotes; iuuerat eam Alenius ad parandam mortem; Rex titulorum ornarat insignibus qui tanto dignam filio decebant, & qui præcipuo splendore familiarum stemma nobilitant. Illustriores Leo putauit fore ipsius exequias, si ad eas ornandas nullius ethnici admitteret manum: capaci, de more & pretioso clausum sarcophago cadauer, in aula palatij maxima locatur, programma illi altè imponitur, quod cubitalibus literis, defunctæ nomen, & decora, præferret, quòve sanguinis gradu parentantem attingeret: quæ satis proluxa narratio subiectam hanc solet habere dedicationem [mortui spiritum, esse Dominum eius aulae, fuisseque hanc ei sacram] ad hæc idem qui exequias celebrat, Mandarinum cuius sit illi auctoritas grauior, attatus conuenit, & multa proclinatione ex eo poscit, vt supremam addat programmi manum; hoc est vltimum eius characterem, tenui perstringat penicilli ductu, qui tanti est, vt hoc solo firmum ratumque putetur fieri, quicquid de mortui laudibus exponit inscriptio. Adest Mandarinus solenni pompa, & habitu aulamque ingressus funebrem, inuitanti quater demissè prosternitur, vicinque ab eo eiusdem recipit honoris; inde vbi mensæ ad hoc paratæ assederit, circumstititur domesticorum, & rituum agmine, programma hic signandum exhibet; alius penicillum; iste sepiam odoratam, eique diluendæ marmor; omnia elegantissimè ornata. Assurgit denique velut cogitabundus Mandarinus, & ferium aliquid apud se agitans; admoto dehinc ori penicillo, siue humectando, siue anima sua imbuendo, manu tandem protensa, magna specie maiestatis, subseribit vltimo characteri jota, quod tanto molimine patturiuit. Inde

Nnn 2

91.
Funus matronæ nobil.

gratiarum actio multiplex, & repetita laena rituum vrbanoꝝ, & appensum sarcophago programma, inter clara deinceps monumenta familiae seruandum. Nullus erat Hancei Mandarinus quin ambire ad tantum inter Sinas opus à Doctore Leone inuitari; at is humilem Literatum praeꝛogatiua Christianismi, & virtutis ethnicis omnibus praetulit; illum quin etiam minimè passus est, id sibi aut matri de genibus obsequium funebre praestare, ne videretur cæteris posthabere, quem sua religio, & virtus anteponendum suadebat. Neophytorum suffragia tametsi pauperum libenter admisit qui ad defunctæ leuamentum precaturi in aulam conuenerant.

Sed praeter has mortes, quibus acerbè frangebatur, Leoni discrimen incubuit, quo tantum non domi cum suis crematus est. Lacus est Hancei piscium tam ferax, vt multa nummorum millia quotannis fisco reddat; immunis est angulus à piscandi iure, sacerque idolo cuiquam, tutum praebet piscibus asylum, quam immunitatem à piscatoribus Bonziji caro emunt. Ripa Deorum templis, cœnobiis Bonziorum, & Literatorum musæis praetextitur, ex quibus quod illic habebat Doctores Leo iussus est aliò transferre; sed is ita pressim respondit Protegi vt occasionem edicto dederit, euertendi cœnobia omnia, & templa, quod piscationi haud minus officerent quam musæum Leonis, & census sui parte fisco minuerent. Edicto insani Bonziji furere, minari de cælo extrema omnia, populum ad ignem, & sarmenta contra Leonem incendere, nec facinori peragendo aliud defuit praeter ducem, & minantium contemptum qui exertis gladijs negabant se velle licris ædibus superstites viuere; eò occubituros sua manu, mox vt iis assulam detrahi cernerent. Hoc mortis & vitæ angusto Doctor Leo, familiam omnem, ipsosque pueros seuerà obtrinxit dierum trium inedia, cuius tertius dies periculo finem imposuit, priori edicto contrariis iussibus per eundem Proregem antiquato. Nunc antequam cætera exequor, huius anni signanda nomine, indicandum est obiter quod erit postea ex proposito tractandum de propudioso Eunucho dominatu cui regni totius imperium, suisque adeò Rex ipse mancipatus. Primas iam annos octodecim in aula tenebat Colaus Ié, integritatis, & sapientiae gloria & nauata tribus Imperatoribus regendi opera, eò quem enim Rex columnam regni cognominauerat. Hic vilis semviti, & quales Eunucho sunt, ad seruitutem nati, pertasus imperium, abdicare se Colai officio maluit quam capessendis impuri mancipij nobilibus supremum Regni ministerium scedare. Causariam itaque ab aula, cui par iam non esset, missionem facile impetrat, sibi secumque in posterum quod vitæ supererat in Fochiensi sua patria victuros, & regnatura impotentius Eunucho campum vacuum relicturus: nihil nobis & Regno tanti viri iactura, venire damnosius potuit, cum inter ethnicos esset nemo, qui tanto studio afficeretur nostris rebus, professusque

92.
Colai ethnici
egregia
in Christum
propens.

Larice